

[Pinholt.]

havde været villig til at komme med et saadant Forslag, men jeg maa jo holde mig til den Minister, som er Fagminister. Jeg tror ogsaa, at Undervisningsministeren har været rigtig paa det, thi jeg tror ikke, at saa nødvendige Foranstaltninger som disse kan bruges til at afbalancere visse private Byggeforetagender. Jeg hælder til den Anskuelse, at Undervisningsministeren har været den, der har været rigtigst afmarcheret ved denne Lejlighed. Men jeg takker for, at vi kan vente at faa et Forslag til næste Aar.

Duborg: I Anledning af Ændringerne vedrørende Statsskovvæsenets Budget har jeg ønsket at tage Ordet og knytte nogle Bemærkninger dertil. Disse Ændringer paa Budgettet forbedrer ikke det i Forvejen mere end daarlige Resultat af Statens Skovdrift. Det fremgaar endogsaa af disse Ændringer, at Indtægterne af Hugsten gaar ned under det, der var budgetteret, med ca. 114 000 Kr.; og at man delvis ophæver dette ved at forøge Hugsten udover, hvad man ellers havde tænkt sig, er jo ikke nogen virkelig Forbedring af Resultatet, der maa siges at være aldeles utilfredsstillende. De umaadelige Kapitaler, der er anbragt i Statens Skovvæsen, paa ca. 28 Mill. Kr., giver faktisk ingen Forrentning, og hvis Staten kan godkende dette System, at disse store — og vi har ogsaa Lov til at sige: for en stor Del værdifulde — Skove med Rette paa forsvarlig Maade kan drives saadan, at de ingen Forrentning giver, saa er vi i Virkeligheden inde paa et System, som f. Eks. ogsaa maa have til Følge, at Staten maatte erkende, at Ejendomsskyldværdien af Skovene burde nedsættes ganske overordentligt. Jeg tror imidlertid ikke, at dette er Hensigten, og jeg tror ogsaa, man kan sige, at det ikke vilde være ønskeligt, om Skovenes Værdi saa at sige kunde nedskrives til intet. Det vilde være yderst beklageligt, om Landets Skovdrift, der stadig udvides med nye Plantninger, skulde kunne karakteriseres som et Erhverv, der ingen Forrentningsevne har. Jeg kan heller ikke, selv om Prisen paa Træ er meget lav, erkende, at det kan være Udtryk for en forsvarlig Ledelse; at man er nede paa intet Udbytte at faa af disse store Skove. Jeg skal blot til Belysning heraf nævne, at naar vi ser paa Budgettet for indeværende Aar, er der for de egentlige Skovdistrikter en Indtægt ved Hugst, altsaa en Bruttoindtægt, paa 3 530 000 Kr., og til Administration af disse Skove medgaar der ca. 1 170 000 Kr. Jeg tror ikke, ærede

Medlemmer behøver megen Indsigt i Forstvæsen for at forstaa, at naar man driver Skovvæsen eller anden Drift paa den Maade, at ca. en Trediedel af hele Bruttoindtægten gaar til Administration, er en saadan Forretning haabløs og vil vedblive at være haabløs. Hvis en Produktion skal afgive en Trediedel af hele sin Bruttomasse til Administration, er der ingen Fremtid i den. Det kan man vistnok i Almindelighed fastslaa, og jeg tror ogsaa, man maa fastslaa det for Skovbrugets Vedkommende, selv om det nok maa erkendes, at Skovdrift har en procentvis maaske ret høj Administrationsudgift, højere end Landbrug i Almindelighed. Men det forekommer nu mig, at Forholdet er saa urimeligt, at jeg mener, der er Anledning til at paatale det. Jeg vil imidlertid henstille til den højtærede Landbrugsminister, at man faar en Adskillelse af de egentlige Skovdistrikter og det, som med Rette kan kaldes Hedeplantager, ikke fordi jeg føler mig overbevist om, at det regnskabsmæssigt set vil give et stort andet Billede, men fordi det vil være rent regnskabsmæssigt korrekt, at man sonderer mellem Hedeplantagerne og de almindelige Skove.

Det forekommer mig, at hele det Spørgsmaal om vore Skove, deres Administration og Forrentningsevne faar stigende Betydning, fordi alt jo taler for, at Statskovdriften, med den Udstykningslovgivning, vi har, vil være i fortsat stærk Stigning. Staten har jo nylig overtaget ca. 2 000 Tdr. Land ny Skov, et helt Skovdistrikt, og vi ved jo, der er Underhandlinger i Gang om Overtagelse af et nyt stort Skovdistrikt paa Lolland. Det er derfor ikke noget rent Fantasibillede at tænke sig, at de store Skovdistrikter her i Landet efterhaanden vil gaa fra privat Drift over til Statsdrift. Derfor bliver det jo ogsaa mere paakrævet og mere nødvendigt at faa det hele ind under en forretningsmæssig Ledelse, end det før har været. Jeg vil ogsaa sige, at hvis Forholdet er det, at Staten administrativt maa erkende, at den ikke evner at drive Skovdrift paa et almindeligt rentabelt Grundlag — jeg tænker slet ikke paa noget godt Resultat, men dog et nogenlunde Resultat, saa man faar en dog nogenlunde, om end maaske lidt lav Forrentning —, finder jeg, at det ikke er nogen god Politik at fortsætte med Opkøb af privat Skov. Saa tror jeg, at man ved sine Opkøb af Jord ogsaa maa tage det med i Betragtning, at Skovene skal afhændes, naar de købes sammen med store Landejendomme, men det ved vi ogsaa, at det vil møde baade praktiske Vanskelighe-